

Nicola Yoon. (2015). *Everything, Everything*. Londen: Penguin Random House. Isbn 978 05 525 7423 5, € 9,99, 306 blz.

Everything, Everything. (2017). Stella Meghie. Warner Bros en Metro Goldwyn-Mayer Pictures, 96 min.

Alles is (meer dan) liefde in *Everything, Everything*

Maddy, een meisje van zeventien van etnisch gemengde herkomst, wordt letterlijk ziek van de wereld: ze is allergisch voor alles. Daarom heeft zij nog nooit in haar leven haar huis verlaten. Maar als tegenover haar de jonge, aantrekkelijke Olly komt te wonen, komt daar langzaam verandering in. Met Olly barst de wereld Maddy's huis binnen – en wordt er een serie ontwikkelingen in gang gezet die niet meer te stoppen valt.

Nicola Yoons debuutroman *Everything, Everything* is een onvervalste *romance novel*. Deze liefdesgeschiedenissen zijn in de 21e eeuw, zoals Pamela Regis het mooi verwoord in haar baanbrekende werk *A Natural History of the Romance Novel*, het meest vrouwelijke populaire genre: de *romance novel* heeft vrouwelijke hoofdpersonen, focust op vrouwelijke problematiek en wordt ook voornamelijk geschreven en gelezen door vrouwen. Helaas heeft het genre tegelijkertijd te kampen met een imagoprobleem: het zou onnozel zijn – geen literatuur met een hoofdletter L. Voordat we gaan vingerwijzen naar mannen die het belang van vrouwelijke schrijfsters en genres ontkennen, is het nodig om de hand in eigen boezem te steken. De tweede feministische golf heeft flink bijgedragen aan de negatieve beeldvorming rondom de *romance novel*. De voornaamste kritiek

– waarvan de meest scherpe doorgaans afkomstig van vrouwen – was dat het genre ouderwetse rolpatronen en vrouwelijke stereotypen zou promoten.

De kracht van samenkomen

Met het verstrijken der jaren en het ontstaan van een bredere definitie van feminisme, worden oude noties over de *romance novel* gelukkig bevestigd. Regis claimt bijvoorbeeld terecht dat de *romance novel* over veel meer gaat dan het bij elkaar komen van heldin en held. Dit omdat zij barrières moeten overwinnen om samen te komen. Deze barrières kunnen ontstaan vanuit de karakters zelf – denk aan persoonlijke eigenschappen, normen en waarden – of vanuit de buitenwereld, zoals de regels en machtsverhoudingen binnen een maatschappij, overtuigingen van familie, de economische situatie enzovoort. Barrières representeren persoonlijke en sociale beperkingen. Wanneer ze worden overwonnen, staat dat symbool voor de totstandkoming van nieuwe, sociale verhoudingen – een nieuw soort samenleving.

Wat overwonnen moet worden in *Everything, Everything*, is de angst voor pijn die het leven ons kan brengen. We moeten uit onze cocon durven kruipen en de wereld met open vizier tegemoet treden. Daarnaast moeten we leren

accepteren dat ook pijn en onmacht bij het leven horen – en dat we niet zo veel controle over het leven hebben als we misschien wel zouden willen. Verder moet zowel Maddy als Olly hun gevoel van afhankelijkheid in een ongezonde ouder-kindrelatie trotseren. Maar de meest interessante en verrassende draai die Yoon aan het boek geeft, is dat niet de relatie tussen Maddy en Olly centraal blijkt te staan, maar de relaties van vrouwen onderling. In combinatie met de originele manier van schrijven en de prachtige tekeningen, gemaakt door Yoons man, maakt dit *Everything, Everything* een terechte bestseller – en een *young adult romance novel* van betekenis. Het is dan ook niet zo vreemd dat het boek recent is verfilmd.

Vlakke verfilming

Bij een boekverfilming ontkomen filmmakers niet aan verdikking: personages worden samengevoegd en verhaallijnen geschrapt. Bij deze boekverfilming is er helaas ondanks een paar creatieve vondsten niet alleen sprake van verdikking, maar ook van vervlakking. *Everything, Everything* is lastig te verfilmen, omdat het verhaal zich grotendeels op één locatie afspeelt (het huis van Maddy), er weinig fysieke actie is en het contact tussen Maddy en Olly grotendeels via

Amandla Stenberg (Maddy) en Nick Robinson (Olly) in de film *Everything, Everything*

tekstberichten verloopt. In een visueel medium zoals film kan dat snel saai worden. Daarom is er bijvoorbeeld voor gekozen om de tekstberichten te verplaatsen naar Maddy's fantasiewereld, waarin zij en Olly elkaar live spreken in ruimtes als een cafetaria en bibliotheek – ruimtes die Maddy heeft ontworpen voor de architectuurles die zij thuis volgt. Net als in het boek is er geen sprake van fysiek contact tussen Maddy en Olly, maar door beide personages in dezelfde ruimte te plaatsen zijn er veel meer mogelijkheden voor camerabewegingen, afwisseling in setting en acteerwerk.

Naast de verbeelding van Maddy's fantasie zijn er ook een paar visueel aantrekkelijke scènes toegevoegd aan de film, zoals die waarin Olly via zijn telefoon muziek opzet en hij en Maddy dicht bij elkaar staan, slechts gescheiden door een raam. Maddy sluit haar ogen en verdwijnt in haar fantasie. Dan tikt Olly op het raam en geeft aan: 'I'm right here.' Een mooie manier om te illustreren dat Maddy niet alleen meer in fantasie dingen kan beleven, maar via Olly ook in de werkelijkheid dingen mee kan maken.

De film bevat ook een aantal minder geslaagde keuzes. Zo wordt er sterk

ingezoomd op de liefde tussen Olly en Maddy, waardoor onder meer de thuis-situatie van Olly onderbelicht wordt en beide personages vrij eendimensionaal blijven. Olly zit net als Maddy op een bepaalde manier gevangen in een leven dat hij niet wil leiden. In de film komt dit niet uit de verf.

Door de focus alleen op de liefde tussen Maddy en Olly te leggen mist de film niet alleen diepgang, maar ook afwisseling. Het boek leest lekker weg door de korte hoofdstukken en het schakelen tussen Maddy's gedachten, (mail)gesprekken met Olly, en Maddy's boekrecensies, zelfbedacht woordenboek en tekeningen. Deze tekeningen zorgen voor humor en een visuele prikkel, waardoor het boek ook voor leerlingen met een kortere spanningsboog zeer toegankelijk is. In de film ontbreken de tekeningen en het woordenboek grotendeels, waardoor er minder afwisseling is en een groot deel van de humor uit het boek ontbreekt. ■

Eva Overman & Brit Thomassen

OPDRACHTSUGGESTIES

Maak je eigen woordenboek zoals Maddy dat ook in het boek doet, bijvoorbeeld: **prom•ise** ('präməs) n. pl. -es. 1. The lie you want to keep. [2015, Whittier]

Op welke manier verschillen de filmbeelden buiten het huis van Maddy met de beelden binnen in Maddy's huis? Wat is het effect daarvan?